

σὰ νύφ' καὶ τὴ ρωτήσανα ποῖα ἀλλαξιά θέλ' νὰ βάλ' Προπ. (Πάνορμ.) Νά μ' φκειάγῃς δὺν ἀλλαξίεσ Αἰτωλ. 5) Ἐπιρρηματ., ἐναλλάξ Προπ. (Κύζ.): Πάμε νὰ δουλέψωμε ἀλλαξιά (ἄς ὑπάγωμεν νὰ ἐργασθῶμεν ἐναλλάξ εἰς τὰ ἰδικά μας καὶ τὰ ἰδικά σας κτήματα).

Πβ. ἀλλαγή, ἀλλὰξι.

ἀλλαξιμαῖος ἐπίθ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλὰξι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -μαῖος, περὶ ἧς ἰδ. Γ' Χατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 240 κέξ.

Ὁ ἀλλοιωθεὶς τὴν ὄψιν μέχρι βαθμοῦ, ὥστε νὰ μὴ γνωρισθῇ: Ἀλλαξιμαῖο ἔνῃκε (ἔγινε).

ἀλλαξιμάριν τό, Κύπρ. ἀλλαξιμάρ' Καππ. (Συνασσ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀλλαξιμάριον.

1) Ἀνταλλαγή ἐργασίας ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς κήποις, ἀλληλοβοήθεια Καππ. (Συνασσ.) 2) Κόσμος, στολισμός Κύπρ.: Ἄσμ.

Τῶαί νά 'χα τῶεῖν' τὴ φορεσιὰ τῶαί τῶεῖν' τ' ἀλλαξιμάριν!

3) Χάρις, μεγαλοπρέπεια Κύπρ.: Ἐπαρπάτεν τῶ εἶδεν σου ἕναν ἀλλαξιμάριν!

ἀλλαξιμί τό, Πελοπν. (Μάν.)

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀλλὰξιμίον = περιβολή, στολή, ἐνδυμασία. Πβ. Κωνστ. Πορφ. Βασίλ. τάξ. 754,2 (ἐκδ. Βόννης) «ἀποθέσθαι τὰ ἐαυτῶν ἀλλαξιμία καὶ ἐπενδύσασθαι τὰ οἰκεῖα αὐτῶν σκαραμάγγια».

Παιδίον καχεκτικόν, διότι προέρχεται κατὰ τὴν δοξασίαν τοῦ λαοῦ ἐξ ἀνταλλαγῆς τῶν νεράιδων, αἱ ὁποῖαι ἀφῆρπασαν τὸ ὑγιὲς τῆς γυναικὸς καὶ ἔδωσαν τὸ ἰδὲν κόν των.

ἀλλάξιμον τό, Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

Τὸ μεταγν. οὐσ. ἀλλὰξιμον.

Ἀλλαγή ἐνδυμάτων, μετένδυσις.

ἀλλαξίος ὁ, Πόντ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. κλαίω - κλαψίος, κλέφτω - κλεψίος κττ., περὶ ὧν ἰδ. Γ' Χατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 8 (1911/2) 2,6 κέξ.

Ἀλλαγή, ἀνταλλαγή.

ἀλλαξοβασίλικι τό, Κρήτ. (Σφακ. κ. ἄ.) Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. βασιλίκι.

1) Ἡ μεταβολὴ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως χώρας τινὸς καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀναστάτωσις αὐτῆς ἐνθ' ἄν.: Ὁ Θεὸς νὰ ξεμησιεύγῃ τὸν ἄθρωπο ἀπὸ τ' ἀλλαξοβασίλικι! Κρήτ. Ἀλλοῖς δὸν ἀπού 'λαχε 'ς τ' ἀλλαξοβασίλικια (ἀλλοίμονον εἰς τὸν ζήσαντα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀλλαγῆς τοῦ πολιτικοῦ καθεστῶτος) αὐτόθ. Δὲ θὰ 'ρθῇ ἀλλαξοβασίλικι; (δὲν θὰ ἐπέλθῃ πολιτικὴ ἀναστάτωσις διὰ νὰ εἶμαι ἐλεύθερος νὰ σε ἐκδικηθῶ;) Μάν. 2) Ἡ ἔλευσις τῆς βασιλείας τοῦ Ἀντιχρίστου Κρήτ. (Σφακ.): Ἀλλοῖς των ἀπὸν φτάξουνι τ' ἀλλαξοβασίλικια!

ἀλλαξοβρόχι τό, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. βροχή.

Ἡ μεταβολὴ τοῦ καιροῦ πρὸς τὴν βροχὴν: Ἀρχίσασι βάλι τ' ἀλλαξοβρόχια Κρήτ. (Σφακ.) Πβ. πρωτοβρόχι.

ἀλλαξογνωμῶ ΚΘεοτόκ. Οἱ σκλάβ. 91 ἀλλαξογνωμίζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. γνώμη.

Μεταβάλλω, ἀλλάζω γνώμην: Εὐκολὰ ἀλλαξογνωμοῦν οἱ γυναῖκες ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἄν. Ὅσο βάει κι ἀλλαξογνωμίζει Κρήτ.

ἀλλαξοδρομιά ἡ, Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. δρόμος.

Μεταβολὴ τῆς πορείας, ἐπὶ πλοίου.

ἀλλαξοδρομῶ πολλαχ. ἀλλαξοδρομῶ Θεσσ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. δρόμος.

Ἀλλάσσω τὸν δρόμον, μεταβάλλω τὴν πορείαν.

ἀλλαξοθρησκεία ἡ, Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. θρησκεία.

Ἀλλαγή, μεταβολὴ θρησκείας, ἐξωμοσία. Συνών. ἀλλαξοπιστία.

ἀλλαξοθωριάζω Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. θωριά.

Ἀλλάσσω ὄψιν. Συνών. ἀλλαξοθωρίζω.

ἀλλαξοθωρίζω Ἀ' Ἐφταλ. Μαζώχτρ. 152.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. θωριά.

Ἀλλαξοθωριάζω, ὁ ἰδ.

ἀλλαξοκαιριὰ ἡ, σύνηθ. ἀλλαξοτοκαιριὰ Ἀνδρ. κ. ἄ. ἀλλαξοκαιριὰ βόρ. ἰδιώμ. ἀλλαξοκαιριὰ Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. καιρός.

Ἀλλαγή τοῦ καιροῦ, μεταβολὴ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως ἐνθ' ἄν.: Φωνάζουν οἱ πετεινοί, θὰ ἔχωμε ἀλλαξοκαιριὰ σύνηθ. Μὲ τὸν κινούργιον τοῦ φηγάρ' εἶχαμ' ἀλλαξοκαιριὰ Ἰμβρ. || Γνωμ.

Ἐχομε ἀλλαξοκαιριὰ, | κράζουν, κουκίζουν τὰ πουλλὰ Κάρπ.

ἀλλαξοκαιρίζω ἀμάρτ. ἀλλαξοτοκαιρίζω Τήν.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. καιρός.

Κατὰ γ' πρόσ., μεταβάλλεται ὁ καιρός.

ἀλλαξοκλαππιάζω ἀμάρτ. ἀλλαξοκλαππιάζου Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. κλάππα.

Ἀφαιρῶ τὴν κλάππαν, ἤτοι τὸ πέδικλον, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ποδὸς τοῦ ἵππου καὶ περιβάλλω δι' αὐτῆς τὸν ἄλλον πόδα.

***ἀλλαξοκορμιάζω**, Μετοχ. ἀλλαξοκορμισμένος Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. κορμί.

Ἀνανεώνω ἐν μέρει: Ἀλλαξοκορμισμένο ποκάμισο (ὑποκάμισον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνανεωθῇ ἀπὸ τοῦ μέσου καὶ ἄνω).

ἀλλαξοκόρφι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. κόρφος.

1) Τὸ περιβάλλον τὸ στήθος μέρος τοῦ γυναικείου

